

treball

PROLETARIS DE TOTS
ELS PAISOS: UNIU-VOS!

ORGAN CENTRAL DEL P.S.U. DE CATALUNYA

Núm. 311

Agost-Setembre 1969

Preu : 2 pts.

UN SETEMBRE AMB VENTS de TEMPESTA

El mes de setembre arriba enguany carregat d'electricitat.

El General Franco va aprofitar la « calma estival » per a fer que les Corts aprovessin la designació de Juan Carlos de Borbon com a successor seu a la direcció de l'Estat, a títol de Rei. Això va representar la victòria de la minoria opusdeista del Govern, la qual propugnava des de fa temps aquest nomenament front a l'oposició dels ministres falangistes. Aquests, però, van aconseguir que el « successor » jurés una monarquia que seria pura i simplement la continuació del règim actual i l'entronització de l'immobilisme. D'aquesta manera fou reduït a zero l'abast pràctic del nomenament i restablert l'empat entre els dos equips majoritaris que conviuen en el Govern, la lluita interna dels quals va entrar en una fase més aguda. La batalla a l'entorn de la Llei Sindical — una vegada més discutida en el Consell de Ministres sense assolir arribar a un acord — i, sobretot, l'ofensiva desencadenada pels falangistes contra els ministres opusdeistes, recolzant en el desfalc de MATESA, donen fe d'això.

La proclamació del « successor » no ha resolt, doncs, la crisi interna en la que el Govern es debatge des de fa temps ni ha conquistat nous adeptes pel règim. Ans al contrari, ha crescut el desconcert entre els seus partidaris i empenyut vers l'oposició els carlistes i els seguidors de Don Juan de Borbón, restringint encara més la base de sosteniment de la dictadura.

Per torna, la instauració de la monarquia del « Movimiento » (suposem que el futur Rei, si arribés a regnar, s'anomenaria Juan Carlos 1º del Movimiento) ha sacudit positivament les forces de l'oposició. Els partits i grups polítics clandestins i els diversos moviments de masses han rebutjat unànimement la maniobra i semblen haver adquirit una consciència major de la necessitat i la possibilitat de provocar a curt termini, a través de l'acció comuna o paral·lela de tots, un autèntic canvi polític.

Exemple d'això que afirmem són les nombroses declaracions publicades després del 19 de juliol i, molt especialment el document signat per cinc partits catalans — entre ells el nostre —, que reproduïm parcialment en aquestes pàgines.

Aquest manifest, a més de condemnar la monarquia franquista i de pronunciar-se a favor de la República, formula un programa mínim que pot ésser acceptat per totes les forces de l'oposició d'esquerra i de dreta del país i servir de basament al pacte per la llibertat que preconitza el Partit Comunista d'Espanya. Després de la publicació d'aquest document pot afirmar-se que a Catalunya existeix ja una pilastra del pacte per la llibertat. Falta, està clar, aixecar molts altres pilars a Catalunya i més enllà de l'Ebre i donar cim a l'edifici a escala

de tot Espanya, tasca en la qual la iniciativa dels cinc partits catalans signants del document pot jugar un paper de primer ordre.

No pot oblidar-se, no obstant, que el paper principal — tant en la culminació del pacte per la llibertat com en la consecució dels necessaris canvis polítics — l'hauran de jugar les accions de masses. Només mitjançant l'extensió de les lluites reivindicatives dels treballadors de la ciutat i del camp, de l'ampliació de la protesta juvenívola, del desenrotllament de l'acció democràtica dels sacerdots progressistes, dels estudiants i intel·lectuals, fins arribar a la vaga nacional, s'assoliran les solucions desitjades.

Es pot dir que en les accions de masses no hi hagué « calma estival ». Les notícies que donem en aquest número de la batalla lliurada pels metal·lúrgics de Terrassa per tal d'imposar un Conveni comarcal amb augment de fins el 33 % per als manobres; les vagues a Editorial Salvat, Indústries Metàliques Castelló i CIDESA de Barcelona, a Pirelli-Moltex i a Emilio Torella, de Cornellà, a la O.D.A.G., de Sabadell i a les obres de la central atòmica de Vandellós; les magnífiques lluites contra els acomiadaments a Materias Industriales, de Terrassa, a la Renfe i a la Fundición Torres, de Barcelona; la revitalització del

HO TXI MINH HA MORT

En cloure aquest número ens arriba la nova de la mort de Ho Txi Minh, President de la República del Vietnam, dirigent probat de la lluita del poble vietnamès i figura legendària del moviment revolucionari mundial.

En aquest tràngol dolorós enviem una fraternal salutació de combat al Partit i al poble heroics, la lluita dels quals inspira els comunistes i revolucionaris de tot el món.

Glòria eterna a Ho Txi Minh!
Fora els americans del Vietnam!
Visca el Vietnam unit, lliure i independent!

moviment de Comissions Obreres en el Baix Llobregat, a Badalona, a la Construcció de Barcelona, etc, etc., il·lustren gràficament que ens trobem davant un auge del moviment obrer que pot desembocar durant els mesos propers a grans accions generalitzades.

Cap a això empeny la política econòmica del Govern, el qual perllonga el congelament de salaris al mateix temps que autoritza l'augment dels preus de l'electricitat, l'aigua, l'acer, la llet i altres productes, tot i que el cost de la vida ha pujat molt per damunt dels límits previstos en el II « Plan de Desarrollo » (Segons un estudi de l'Acció Catòlica Patronal, el cost de la vida ha sofert un augment del 9 % entre juliol del 1968 i juliol del 1969).

Un altre estimul a l'auge del moviment obrer serà sens dubte la discussió a les « Cortes » de la remenada Llei Sindical de Solís (suposant que aquesta no mori en el Consell de Ministres), contra de la qual s'han pronunciat cents de milers de treballadors, la Conferència Episcopal, la O.I.T. i tota la premsa del país no dependent del « Movimiento ». Això proporciona una ampla base per a promoure una gran campanya contra els actuals sindicats feixistes i per la llibertat sindical, utilitzant a fons tota mena de mitjans i possibilitats legals.

(passa a p. 2)

CINC PARTIS CATALANS CONTRA LA MONARQUIA DEL " MOVIMIENTO "

El mes de juliol, cinc partits catalans; el P.S.U. de Catalunya entre ells, publicaven un document rebutjant amb energia el nomenament de « successor » com una maniobra continuïsta.

En aquest document s'afirma :

« ... El continuïsm... és el contrari de qualsevol solució mitjançant el diàleg i basada en la lliure expressió de la llibertat popular, fonament indispensable sobre el qual ha de descansar un veritable Estat de dret.

Els partits signants, que es pronuncien per una forma republicana, afirmen que la veritable solució està únicament en l'ensorrament de la dictadura per l'esforç coordinat de tots els sectors antifeixistes i en l'establiment d'una situació provisional que proclami :

1) L'amnistia de tots els empresonats, exiliats, i condemnats per fets de guerra civil o lligats al seu esperit mantingut pel règim al poder.

2) L'establiment de formes democràtiques de govern que facin efectives totes les llibertats i concretament les nacionals d'Euskadi, Galícia i Catalunya.

3) La creació de les condicions per la posta en marxa d'una consulta popular autèntica i sincera, per la qual el poble decideixi lliurement i responsable del seu futur.

Enfront de l'intent feixista de perpetuar el domini de l'oligarquia i l'explotació de l'home; de negar al ciutadà les més elementals llibertats i als pobles de l'Estat espanyol els seus drets, cridem a tot el poble de Catalunya, amant de la llibertat i els drets de l'home, a la lluita contra el feixisme de Franco o de qualsevol que el succeeixi en el camí de l'oprobri i l'esclavatge.

Catalunya, juliol 1969.

Esquerra Republicana de Catalunya
Front Nacional de Catalunya
Moviment Socialista de Catalunya
Partit Socialista Unificat de Catalunya
Unió Democràtica de Catalunya

« MATESA »: UN PRODUCTE TÍPIC DE LA DICTADURA

MATESA, empresa que la propaganda oficial presentava des de fa anys com el màxim exponent del « despegue » espanyol, de la nostra capacitat tècnica, comercial i financera per a competir amb els països més avançats en la lluita pels mercats mundials, ha resultat ésser un tenebrós muntatge destinat a sostreure milers de milions de pessetes de les arques estatals.

Segons el comunicat d'un recent Consell de Ministres, MATESA deu 9.978.893.924 pessetes al Banco de Crédito Industrial, entitat directament dependent del Govern.

A Espanya i al món sencer s'ha comentat i es comenta amb esbalaïment el cas, que constitueix probablement l'estafa més gran de tots els temps. Avui pot afirmar-se que si en el desenrotllament econòmic-tècnic Espanya no ocupa precisament un dels primers llocs mundials, en la tècnica del robament dels fons públics ha guanyat de manera indiscutible el primer lloc.

I aquí si que no és possible negar que el « mèrit » correspon enterament al règim polític imperant. Només sota el regne de l'arbitrarietat dictatorial, sota un Govern oligàrquic sense control parlamentari, que posa una mordassa a la premsa i segresta les llibertats fonamentals, pot esdevenir-se que un banc estatal concedeixi milers de milions de pessetes en concepte de crèdits a l'exportació a una empresa que no podia acreditar la venda en ferm més que d'una petitíssima part de la maquinària que declarava exportar.

Les dimensions del robatori poden ésser calibrades a través de la dada següent: En el curs d'un any, MATESA ha obtingut crèdits per a l'exportació superiors a l'import de tota la maquinària tèxtil (única producció de MATESA) exportada per Espanya o bé fabricada en el país en aquest mateix any.

UN SETEMBRE AMB VENTS DE TEMPESTA

(ve de p. 1)

Finalment, la fabulosa estafa de MATESA, descoberta poc temps després d'ésser conegut el desfalcament de més de 900 milions de pessetes per l'ex-Governador de Barcelona i vell falangista Correa Veglison, ha aixecat una onada d'indignació contra la corrupció franquista. Des de la premsa es demana obertament la dimissió dels ministres reponsables, cosa que evidencia com es precipita el procés de descomposició del règim.

En aquestes circumstàncies, la repressió — que assoleix proporcions salvatges a Euskadi i que s'endureix arreu d'Espanya — no pot ésser ja, com en el passat, la taula de salvament de l'immobilisme dictatorial. Ans al contrari, la protesta contra ella s'està convertint en el principal element propulsor de la radicalització que s'opera en el si de l'Església i de la incorporació a la lluita antifranquista d'importants sectors dels països.

Aquest examen de la situació política de començaments de setembre, forçosament incomplet, permet de concloure que entrem en un període d'intensificació de la lluita contra la dictadura i d'acumulació de forces amb vistes a futures batalles per la democràcia i el socialisme.

Si els comunistes i tots els lluitadors d'avantguarda sabem conjugar les nostres forces i utilitzar intel·ligentment les possibilitats que s'obren davant nostre, la tardor propera pot marcar un avanç substancial de la lluita en la qual estem compromesos.

En descobrir-se l'estafa, ha presentat la dimissió el President del Banco de Crédito Industrial el qual, segons sembla, ha acceptat de jugar el paper de « cap de turc ». Aquest senyor, però, ocupa aquest càrrec des de fa uns quants mesos i no pot ésser responsable d'un desfalcament que ha estat pastat en uns quants anys. Els vertaders responsables es troben indubtablement més amunt. Són els ministres de Comerç, Indústria, Hisenda i Comissari del « Plan de Desarrollo »; és la Comissió Delegada d'Assumptes Econòmics i és Franco mateix, que han patrocinat o aprovat l'operació.

Quant als germans Vilà Reyes, Salvat Dalmau i altres lladres « catalans » que es trobaven al front de MATESA, just seria que rebessin un càstig exemplar, però això no serà: Se sap que a la presó els han estat preparades cel·les especials, amb condicions d'hotel i corre el rumor que se'ls posarà en llibertat d'un moment a l'altre.

Ben diferent seria si es tractés de treballadors dels que van a la vaga en defensa de llurs drets o que assisteixen a una reunió de les Comissions Obreres. En aquest cas podrien ser jutjats i condemnats severament per un Consell de Guerra Sumaríssim, com ho estan essent els joves de l'E.T.A. i els sacerdots bascs, com ho foren recentment els estudiants José Manuel Fariñas i Adrián Denis i, anteriorment, com ho foren en el seu dia Vicens Faus i altres dirigents de Comissions Obreres, condemnats a llargs anys de presó pel T.O.P. per simples « delictes » de reunió o manifestació no autoritzada.

Pocs dies abans que Fraga Iribarne expliqués que Joan Vilà Reyes no havia anat a la presó per trobar-se en convalescència d'una intervenció quirúrgica, ingressava a la presó de Barcelona, greument malalt, el dirigent obrer Pedro Hernandez, condemnat pel T.O.P. per intent de manifestació a la via pública. En el mes de juliol, va morir a la presó de Barcelona, per manca d'assistència (no el va veure el metge ni el portaren a l'enfermeria), el pres polític Julian Martinez Castillo. I, als acabaments de maig, traspassava a Segovia, a conseqüència del seu traslladament des de la presó de Jaen amb una úlcera d'estómac oberta, un altre pres polític: Mario Diego Capote.

El contrast reflecteix gràficament el caràcter de classe del règim franquista, la putrefacció de l'aparell governamental i l'enviliment de les oligarquies dominants, inclosa la catalana. I subratlla — està clar — la urgència d'una acció coordinada i enèrgica de totes les forces sanes del país a fi d'escombrar tot el que put i obrir portes i finestres a l'aire fresc de la llibertat.

!SOLIDARITAT AMB ELS PRESOS DE LA MODEL!

Un pres polític, Julián Martinez Castro, va morir el mes de juliol proppassat a la Presó Provincial de Barcelona per manca d'atenció mèdica. Els seus companys de galeria, que havien fet repetides demandes per a que el metge anés a visitar-lo o per a que fos traslladat a l'enfermeria, van fer després una instància a la Direcció General de Presons demanant que fos oberta una investigació. Posteriorment, un pres per delictes comuns de la sisena galeria anomenat Zurita va ferir-se a una mà i no va rebre tampoc l'atenció mèdica deguda.

A causa de tot això, els presos han manifestat llur protesta mitjançant « xiulades » i abstenint-se d'agafar el menjar, cosa a la qual els carcellers han respost tancant en cel·les de càstig durant 40 dies a uns vint menors d'edat de la sisena galeria, entre els quals es troben cinc presos polítics.

! Exigim un tracte humà per als presos de la Model i la destitució del Director Enrique de la Morena! ! Ajudem moral i materialment als presos i a llurs famílies!

ONZE DE SETEMBRE

Aquest número de TREBALL surt a la llum coincidint amb l'Onze de Setembre, data símbol de la lluita per les llibertats nacionals del nostre poble.

Del 1939 ençà, aquesta data té, a més de la seva significació nacional, un profund sentit antidictatorial, de combat per la democràcia.

Aquest 11 de setembre se celebra una vegada més en la clandestinitat, sota l'imperi de l'opressió i l'arbitrarietat franquistes.

TREBALL saluda el document fet públic per la Comissió Obrera Nacional de Catalunya en el qual es crida a convertir enguany aquesta data « ... en una jornada de protesta contra la repressió i pels drets nacionals, econòmics, socials, polítics i culturals del poble treballador. »

Els comunistes catalans, que hem celebrat aquesta data àdhuc en els anys més terribles de la dècada del quaranta, donem el nostre suport sense reserves a aquesta jornada, tal i com ho han expressat els manifestos publicats per les organitzacions del P.S.U.C. a Barcelona, Badalona, Terrassa i altres ciutats de Catalunya.

Coincidim plenament amb el manifest de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya quan afirma: « ... La lluita contra l'opressió i la humiliació nacional, per la llibertat i el dret d'autodeterminació dels pobles d'Espanya... és una de les tasques més importants dels treballadors i de totes les forces oposades a la dictadura franquista... »

RADIO ESPANYA INDEPENDENT Estació Pirenenca

De 7 h 00 a 7 h 55; 17, 19, 21 i 25 m.
De 14 h 00 a 15 h 00; 17, 19, 21, 25 m.
De 17 h 00 a 19 h 30; 17, 19, 21 i 25 m.
De 19 h 30 a 0 h 15; 25, 30, 32 i 40 m.

Dilluns i dijous, tarda i vespre,
emissions en català.

CONTRA ELS ACOMIADAMENTS LLUITA I SOLIDARITAT

Des de fa gairabé 10 mesos, els 180 obrers d'aquesta empresa defensen llur dret al treball.

Amb tenacitat, s'han oposat a totes les maniobres i coaccions del patró i dels verticalistes de Solís. Fins i tot han ocupat

NOTICIARI D'ACCIONS

Les vacances no han minvat el continu batallar diari dels treballadors per a defensar-se de l'explotació, per arrancar un millorament de les condicions de treball i altres reivindicacions que dignifiquen l'home.

● **SALVAT EDITORES.** — Encara una « empresa exemplar » on els mecanismes paternalistes començaren a espatllar-se a finals de l'any passat. Causa: la lluita àmpliament unitària. La crisi rebentà els 21, 22, 23, i 24 de juliol amb un « cessament de treball ». Motiu: promesa no complida d'una paga extraordinària. Reacció « civilitzada » dels patrons: acomiadament de 19 empleats, 2 càrrecs sindicals. 7 empleats han presentat una denúncia a Magistratura. S'han pintat les parets de la Salvat amb grans rètols que deien: « SALVAT-LLADRE », « SALVAT-MATESA ».

● **CENTRAL NUCLEAR DE VANDELLOS.** — Del 21 al 24 d'agost, els 500 obrers de la Constructora CAMPENON BERNARD han fet vaga per un augment de sou i l'extensió de la prima a tothom (reivindicació per la qual ja feia mesos que lluitaven). Amplies assemblees democràtiques.

● **PIRELLI-MOLTEX (Cornellà).** — El 21 d'agost, els tres relleus fan vaga trenta minuts: condicions penoses de treball. L'empresa promet de resoldre el problema.

● **JORESA (Metall, Cerdanyola-Ripollet).** — Els obrers obliguen 3 enllaços que no complien a dimitir; acte seguit designen 3 representants de veritat. Un atur de 22 minuts en solidaritat amb el president de la Secció del Metall acomiadat i per una puja dels sous de 20 %.

● **CLIMA-ROCA (Sabadell).** — Assemblees amb la totalitat de la plantilla. Rebutgen el Conveni i reclamen 200 pts d'augment semanal.

● **ODAG (Sabadell).** — 2 dies de vaga per la mort accidental d'un company a causa de les condicions perilloses en les quals treballen. Assemblees.

● **SASE (Construcció).** — Tots els eventuals han passat a fixos. (Una de les primeres reivindicacions en aquest ram.)

● **EMILIO TORELLA (Construcció, Cornellà).** — Un atur el 21 de juliol de 8 a 11,30 del matí. Obtenen: la paga del 18 de juliol al 100 % de la mensualitat real, 50 % d'augment de les hores extraordinàries i que les primes constin en la fulla de paga.

● **CIDESA (Construcció, Bellvitge-Hospital).** — Assemblees i vagues per llurs reivindicacions i en solidaritat amb els obrers acomiadats per llur combativitat.

● **BANCO GUIPUZCOANO.** — 86 empleats es concentren davant les oficines de la direcció impedit que es dongui comiat a un empleat « subversiu ».

● **FIGUEROLA i ALVINO, ENRIQUE CASANOVAS, TEXTIL MUR, TEXTIL ESTRUCH (Tèxtil, Barcelona).** — Diverses accions. Millores.

● **CAN BURIEL (Badalona).** — 10 de juliol: vaga. 60 obrers ocupen el despatx del director.

● **RENFE (Barcelona-Término).** — Aplicació del « Reglament »; retard en els trens. 3 maquinistes acomiadats. Escrits de protesta en Tallers i Barcelona-Vilanova.

la fàbrica a fi d'impedir el seu tancament.

En el cinquè expedient de suspensió de pagaments, la Delegació del Treball ha fallat a favor de l'empresa. El patró pot acomiadar 37 treballadors per 6 mesos, a partir de l'1 de juliol. Tindrà de pagar-los, en 4 termes, la quantitat de mig milió de pessetes d'endarreriatges.

Els obrers no es conformaren amb aquesta sentència i reclamaren el cobrament immediat del deute patronal. Davant la negativa del burgès, els treballadors continuaren en els seus llocs de treball fins el 17 de juliol, dia que començaven les vacances.

En iniciar-se la feina, el dia 4 d'agost, la policia armada entrà a la fàbrica i expulsà els 37 obrers. Però molt difícil és d'emmuir la protesta de la classe obrera terrassenca...

El mateix vespre, a les 7 de la tarda, uns 250 treballadors de tots els rams, es concentren en el Sindicat cridant llur solidaritat amb els obrers de la « SAMI », exigint el seu retorn a la feina i una reunió urgent de les Juntes Socials.

El dia 6, l'advocat, Sr. Solé Barberà, denuncia, davant el Jutjat nº 2 de Terrassa, el cap de la policia que havia ordenat la intervenció de les forces repressives a requeriment d'un paisà: el patró de la « SAMI ».

El dia 8, en contra de la voluntat del President, es reuneix la Junta Social Tèxtil i condemna l'atropellament i es solidaritza amb els treballadors. Anteriorment, la Junta Social del Metall també ho havia fet.

L'emoció creada en la ciutat és prou forta per que el Sr. Alcalde cregui convenient de rebre una delegació dels acomiadats i fer-l'hi promeses...

L'octavilla publicada per les Comissions Obreres de Terrassa reflecteix el moviment solidari en marxa — que caldrà eixamplar i vigoritzar encara més — quan saluda « tots els treballadors i ciutadans que presten suport als acomiadats, els membres de la Junta Social i càrrecs sindicals que mantenint una posició digna condemnen la intervenció de la força pública i exigeixen una solució ràpida del problema ».

El secret d'aquesta resistència a l'acomiadament cal buscar-lo, en primer lloc, en la unitat combativa dels obrers de la « SAMI » i, també, en el caliu solidari que els rodeja. Es una confirmació que hom pot defensar-se contra els acomiadaments.

La lluita dels treballadors de « Materias Industriales » ha de servir d'exemple a tots els possibles perjudicats pel pla, poc social, de reestructuració de la indústria tèxtil cotonera, així com a tots els obrers amenaçats d'acomiadament.

VICTORIA DELS METAL-LURGICS TERRASSENS

L'èxit aconseguit pels treballadors del Ram del Metall de Terrassa és força alligador. El resultat confirma brillantment la justesa de les formes de lluita emprades: combinació intel·ligent de les més mínimes possibilitats legals que donen la força de la unitat a les accions extra-legals. Vegem:

Inspirant-se de les magnífiques lluites per llur Conveni dels obrers de l'A.E.G. Industrial, que trencaren el topall del 5,9 % (19 % d'augment), els metal·lúrgics terrassencs van dir NO al « Conveni » Provincial del Metall dels verticalistes i van presentar un Conveni propi.

El 18 de juny, 216 enllaços, jurats i membres de la Junta Social del Ram reunits a la C.N.S., acorden la vaga de 15 minuts en el Metall de Terrassa (vegi's Treball de juliol) com a primera advertència.

L'èxit de l'atur (10 empreses i 4.500 obrers) no deixa cap dubte sobre la ferma voluntat dels metal·lúrgics de fer triomfar llurs justes reivindicacions. Els burgesos retenen la lliçó. I després de les vacances... però deixem parlar l'octavilla de les Comissions Obreres de Terrassa:

« La patronal ha tingut de cedir i s'ha vist obligada a entaular negociacions « oficioses » amb els representants dels treballadors. El dia 6 d'agost, davant la disposició dels metal·lúrgics de no cedir en la lluita, en una reunió celebrada entre ambdues parts, els representants obrers imposaren als capitalistes augments dels sous i salaris en un 33 % per als peons, un 28 % per als especialistes i augments superiors a un 15 % per a les altres categories. El fracàs dels capitalistes, dels verticalistes i del Govern és evident. El triomf dels treballadors del Metall de Terrassa, rompent la congelació dels salaris, és una victòria de la lluita i servirà d'estímul a tots els treballadors desitjosos de millorar llurs condicions de vida. »

« Les Comissions Obreres de Terrassa, saludem els treballadors metal·lúrgics (...) els càrrecs sindicals que compleixen amb llur deure, i cridem a tota la classe obrera a seguir l'exemple dels treballadors del Metall i a marxar pel camí de la lluita vers la vaga general, pels seus drets i llibertats. »

**Ens associem plenament i a la salutació i a la crida.
Cal popularitzar l'exemplar lluita dels metal·lúrgics terrassencs !**

● **TINTES GUARDIOLA (Terrassa).** — No fan hores extraordinàries (augment de sou).

● **Fàbrica de cerveses SKOL (Breda, Girona).** — 10 % d'augment després d'haver-se negat a fer hores extraordinàries.

● **INDUSTRIAL AZUCARERA (Barcelona).** — Augments del 8 al 18 % segons els sous.

● **INDUSTRIAS METALICAS CASTELLO (Barcelona).** — Lluita de molts mesos. L'empresa obre expedients a 2 càrrecs sindicals.

● **BAIX-EBRE.** — Els jornalers aconsegueixen 350 pts. jornada a la plantada de l'arroç.

● **BAIX-LLOBREGAT.** — Solidaritat amb

els « 16 »: més de mig milió de pts. recollit en 43 empreses.

Caldrà citar, encara, les lluites de les empreses TUPERIN, MATADEROS FRIGORIFICOS DE CARDONA, VEMSA (Torrelló), COCA-COLA, CATASU i altres.

Rètols contra la repressió, per les llibertats i la democràcia; banderes vermelles amb la falç i el martell i les sigles PSUC, senyeres republicanes; distribució d'octavilles i documents del Partit i de les C.O.; document dels 5 partits; popularització del retrat del company HORACIO FERNANDEZ INGUANZO a Barcelona (Plaça de Catalunya, Rambles, Gràcia), Terrassa (2 vegades), Sabadell, Blanes, Girona, Viladecans, Cornellà, Badalona i altres poblacions.

CLASSIFICACIO FINAL PER ORGANITZACIONS EN LA CAMPANYA DELS CINC MILIONS

	Pts.
1. Comarca 15	447.426
2. Comarca 30 N	422.974
3. Comarca 30 S	357.491
4. Comarca 20	346.257
5. Grup Bolivar	318.916
6. Grup Azteca	200.707
7. Badalona	127.327
8. Sector I de Barcelona	127.231
9. Hospitalet	126.201
10. Terrassa	124.004
11. Sabadell	123.760
12. Sector II de Barcelona	123.719
13. Comarca 10	104.737
14. Intel.lectuals de Barcelona	97.665
15. Baix Llobregat	61.205
16. Baix Ebre	50.590
17. Lleida i comarques	50.050
18. Girona i comarques	41.185
19. Comarca 40	35.581
20. Capes Mitges de Barcelona	33.408
21. Tarragona	31.126
22. Grup Democràcia de Barcelona	29.227
23. Tèxtil de Barcelona	26.742
24. Baix Tordera	24.000
25. Sector III de Barcelona	21.648

(La classificació completa comprén més de cinquanta organitzacions.)

ALTRES APORTACIONS IMPORTANTS

	Pts.
Comitè Central	85.884
Donatius directes al C.C.	357.969
Comitè de Barcelona i col.laboradors	162.337
Comissió de Comarques	29.014
Comissió de Fàbriques de Barcelona	28.500

LLISTA N° 15 I ULTIMA DE LA CAMPANYA

Comitè de Barcelona i col.laboradors (9 donatius), 3.037 pts.; Sector 2 (5 donatius), 3.130 pts.; Comitè Comarcal de Badalona (20 donatius), 11.545 pts.; Sector 1 (venda de xecs, rifles, aportacions personals i donatius), 31.160 pts.; Comitè Local de l'Hospitalet (donatius), 6.215 pts.; Intel.lectuals de Barcelona (Sanitat i un simpatitzant), 3.080 pts.; Tècnics (aportacions personals), 1.180 pts.; Comitè Comarcal Baix Llobregat (donatius), 8.862 pts.; Sector 3, 500 pts.; Mestres, 300 pts.; Comissió de Fàbriques: SEAT, 855 pts.; 3 de Julio (Pegaso), 450 pts.; Consa, 300 pts.; Comitè de Barcelona i col.laboradors, 6.000 pts.; Tarragona, 3.250 pts.; Grup Lina

Odena de Reus, 2.355 pts.; Lleida, 14.000 pts.; Baix Tordera, 12.000 pts.; Girona (col.lectiu), 3.000 pts.; Girona: Grup J. Díaz, 850 pts.; Un amic de Girona, 100 pts.; Girona: Grup M. Hernandez, 415 pts.; Girona: Suro i un altre amic de la Costa Brava, 1.150 pts.; Torelló, 2.000 pts.; Terrassa, 19.711 pts.; Carles, 404 pts.; Suria, 2.137 pts.; Zona Minera Sallent, 3.888 pts.; Baix Ebre (Amposta), 225 pts.; Comarca 15, 9.819 pts.; Comarca 30 N, 8.470 pts.; Comarca 39, 700 pts.; Comarca 30 S, 1.015 pts.; Enriqueta i companys, 1.596 pts.; Grup Bolivar, 29.246 pts.; 1 membre del C.C., 4.900 pts.; Grup J. Modest, 2.390 pts.; Un veterà, 875 pts.

Total llista n° 15	201.110 pts
Suma anterior	4.080.314 pts.
Suma definitiva	4.281.424 pts

LA COMARCA 15 FA OFRENA DE LA BANDEROLA DE LA CAMPANYA A LES ORGANITZACIONS DE BARCELONA

El Comitè del P.S.U. de Catalunya de la Comarca 15, en prendre la decisió de fer ofrena de la banderola de la Campanya dels Cinc Milions a les organitzacions de Barcelona escriu en la carta a elles adreçada:

Volguts camarades:

« Al cloure's la campanya dels 5 milions de pessetes pel P.S.U. de Catalunya, els camarades del C.E. analitzant el nostre treball en aquest terreny, ens han ofert una banderola com a premi a l'esforç realitzat pels comunistes de la nostra Comarca.

En aquest període de la campanya d'ajut, si bé no hem descuidat ni un instant totes les altres tasques, sí que els nostres camarades han fet un esforç considerable de cara a recollir els cabals que el Partit ens

demanava. Això ha fet possible que amb un promig de 7.000 pes. recollides per militant, hagim depassat el nostre compromís inicial de 420.000 pes. arribant prop de les 450.000. Han estat els vostres exemples de lluita i combativitat els que ens han estimulat i que ens han donat ales per millor treballar. Han estat les accions continuades de la classe obrera, dels pagesos, dels intel.lectuals i estudiants les que ens han animat a cada instant. Malgrat les distàncies, el nostre pensament i el nostre cor han estat constantment al vostre costat. Pensem que hem fet un deure del qual vosaltres teniu tot el dret d'exigir-nos'en el compliment.

Permeteu dir-vos que, per acord unànim de tots els militants de la nostra Comarca, us fem ofrena de la Banderola de la campanya dels 5 milions de pessetes pel P.S.U. de Catalunya, ja que vosaltres en sou els vertaders mereixedors.

Que aquesta banderola sigui el símbol i la demostració que els comunistes catalans resideixin on resideixin, militen en un sol i mateix Partit, menen un sol i mateix combat.

Comitè de la Comarca 15
del P.S.U. de Catalunya.

TXECOSLOVAQUIA UN ANY DESPRES DE LA INTERVENCIO

L'aniversari de l'entrada a Txecoslovàquia de tropes de cinc països del Pacte de Varsòvia ha donat lloc a la celebració de boicots als transports i espectacles públics, manifestacions als carrers i altres actes de protesta en diverses ciutats txeques i eslovàques, actes en els quals han participat desenes de milers de ciutadans.

El balanç oficial d'aquests actes registra morts i ferits entre els manifestants i entre les forces encarregades de guardar l'ordre públic i 2.414 detinguts, el 83 % dels quals són joves de menys de 25 anys.

L'amplària i gravetat d'aquests esdeveniments posen en relleu que, tal i com presagiavem a l'hora d'argumentar la nostra

oposició a la intervenció del 21 d'agost del 1968, l'entrada i l'estacionament de tropes estrangeres a Txecoslovàquia no ha ajudat a enfortir el règim socialista en aquest país, la solidesa del qual depèn fonamentalment del suport que li donguin els treballadors i les masses en general.

Avui ja no són uns centenars de persones les qui expressen públicament llur protesta contra la situació existent, sinó cents de mils. En un discurs recent, el President Svoboda va parlar de « ... majoria absoluta de ciutadans enganyats i desorientats... »

I allò que és més greu; la protesta no és expressada únicament en discursos o escrits, sinó en actes que desorganitzen la

producció i alteren l'ordre públic i que, en provocar la repressió, creen l'ambient més propici per al desenrotllament de tendències antisocialistes i per a l'enfortiment de les posicions de la contrarevolució. Desitgem de tot cor la normalització de la situació a Txecoslovàquia, la consolidació del seu règim socialista i la recuperació de la seva sobirania. Això enfortirà el camp socialista i afavorirà la causa del socialisme arreu del món.